

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
 osztoztörökör és vasárnap.
 Előfizetési díj:
 Egy évre 8 frt
 Félévre 4 „
 Negyedévre 2 „
 Az előfizetési pénzek és kéziratok a szerkesztéshez küldendők, —

Hirdetési díj:
 Egy négyszögletes hasábozott garmond sor 5 kr. — Bélyegdíj minden bejelentés után külön 30 kr.
 Nyilttér soronként 15 kr.
 A hirdetések s azok díjai a kiadó-hivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
Bánóczy Ferencz.
 Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ
Karsa Tamás.

Kiadó:
Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:
 Főutca 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Előfizetési felhívás.

Lapunkra ápril 1-től új előfizetést nyitunk és pedig:

ápriltól deczember végeig 6 frt.
 „ szeptember „ 4 frt.
 „ június „ 2 frtjával.
 A pénzeket e hó végeig kérjük beküldetni.
 A kiadó-hivatal.

Megyei önkormányzat az irodalom terén.

II.

Nem mindenkinek adatott azon előjog, mert ez nem születés szerint osztogattatik, hanem önművelés útján szerzendő, hogy tényező részt vehessen ama szellemi megyei önkormányzatban, miszerint a hazai vagy megyei közös szellemi életben majd indítványozó, majd vezénylő, majd engedelmeskedő, panasztevő, igazságot szolgáltató stb legyen a szerint, amint a körülmények hozzák magukkal, melyek egybehatásánál ama vezérelvnek kell uralkodnia; győzzön a jobb!

Sokan vannak, kik nem tudják kellő kapcsolatba hozni, sőt balul értett és nem érzett függetlenségi törekvésből, lehetően el akarják különböztetni egyéni, szellemi s anyagi életüket s mozgalmait a megyei és nemzeti léttől s mozgalmaitól. Rájuk nézve nem birnak kellő érdekekkel azon eszmék, tények, törekvések, tervek, küzdelmek, melyeknek az irodalom organumai képviselőik. — Mulatságot, élczet, valamely nagy baleseményt, botrányt, csodát, vagy valamely rájuk vonatkozó rendkívüli szerencsét, nyerdőszámot, Garibaldit, mexikói császárságot stb. keresnek a lapokban, s ha ilyest nem lelnek; „a lapok türesek“, mondják s nem egyszer sajnálják az érettk kiadott filléreket. Pedig ezek csupán egy két ezredrészét teszik a lap kiállítási költségeinek.

És igazuk van. Önző embernek, ki saját valódi érdekeit nem érti, ki erővel szét akar tépni, midőn némi önállásra vergődött, minden köteléket, melynek fogva meghálálhatná embertársainak mindazon anyagi és szellemi jótéteményt, melynek élvezetére jogosították, segítyezték s melyhez való jogait a törvények szigorú eszközeivel szünet nélkül védelmezik, ki öntehetségei tökélyesítésére nem vágyakozik, ki csak oly élvezeteket ismer, minőket az irodalom nem nyújthat, mitsem érhetnek mindazon szellemi szikrák, kincsek, mozgalmak stb., melyeket nem ért, melyek pedig az emberi nem szellemi életének maradandó kincsei s eszközei a tökélyesüléshez.

Oly egyének, kik az irodalom terén is csak mulatságot hajhásznak, kevés jót s csak rosztat tehetnek, ha netalán kivetendő fillérek által mint irodalompartolók akarnak szerepelni. Mert közreműködnek az irodalom tévutra vezetésében. Csupán az izetlen élczetek, eltorzított nyelvet, hizogést, kunyorálást stb. díjaznak. Kényszerítnek, ha tőlük függne a hon kitűnő tehetségeit, hogy bukfcenzeket hányjanak ama fillérékért, vagy mint haszontalan iparczikkszatócsok önmagok fussanak portékáikkal a vevők után, tudicsérve, vagy előlegesen többet ígérve, mint teljesíteni lehet, ha abból akarnak élni. És végre, — ha ily pártolókra kellene támaszkodnia az irodalomnak, (kik azonban azonnal felhagynak a lapok olvasásával, mihelyt azok valamely közéletbe vágó s kijavítandó mulasztást szemükre vetnek) ezt valóban oda súlyosztatnák, hol elmondhatnánk: ily irodalomnak jobb lenne nem léteznie, mert a köz elaljasodás

eszköze, a helyt, hogy a közművelődést eszközölné. Ily pártfogókban tehát nem volna köszönet, bár minden jól alkalmazott fillér örökbecsű eredményeket hozhat az irodalom terén.

Annyi szellem, annyi kincs van az irodalomban, mennyit abba olvasóközönsége befektet. Nem a szerkesztőkért, hanem az olvasó közönségért léteznek a lapok. A szerkesztő csak rendező, tisztázza vagy műszervezi s így adja vissza közönségének ama szellemi tápot, melynek a közönség agyából és kebléből kelle kisugárzania s átszűrítése után a közös életet és művelődést kell eszközölnie. Hiába követ el mindent a szerkesztő és kiadó arra nézve, hogy a közérdeket előmozdítsa, ha a közönséget önsorsa sem érdekli — vagy tán nem tudja felhasználni ön szellemi s anyagi jobblétének tényezésére eme közértekezési s gondolkodási organumot. Viszont életrevaló leend a lap, melyet közönsége méltányol, melyet szellemi- s anyagilag kellően ellát, feldolgozandó s értékesbitendő eszmékkel elhalmoz — és, melyből a feldolgozott esztermékeket önjárára felhasználni képes. készsége.

Nem a szerkesztőt, nem ennek érdekeit (bár a közönség érdekeitől az övé elvállhatlan) hanem leginkább saját magát és saját szellemi s anyagi érdekeit pártolja tehát a közönség, midőn az irodalmat vagy annak egyik organumát szellemi s anyagi résztevésével elátja. Nemcsak a vállalkozók, de főképp önérdékeit mozdítja elő az olvasó közönség, midőn a közélet, közművelődés nagy munkáiban kiki tehetsége szerint részt vesz.

És mint a politikai ugy a társadalmi életben van egy bizonyos kör, melyen innen az erők összpontosítása szükséges, de melyen túl az összpontosítás által az egyéni vagy vidéki érdek s önállóság elvész. Vannak pontok, melyek körül a hazai tehetségeknek csoportulniok kell, hogy kiki résztvehessen a közértekezésben, a közvélemény idomításában, a közélet fejlesztésében — de melyen túl a vidéki tehetségek tul nem terjeszkedhetnek, anélkül, hogy egyéni sajtáságukat s vidékük önérdékét vagy szellemi életét kiskorulag alá ne rendelnék a központi mozgalmaknak.

Ezeket nevezzük megyéknek a politikai, közigazgatási és szellemi közös élet s fejlődés terén. — Mint Szent-István király idejében szükséges volt az önálló nemzeti életre s ebben a megyei önkormányzatra törekvő magyar nemzetet közigazgatási megyékre osztani, és 800 év igazolta, hogy a nemzet politikai életének ez oly gondviselészzerű nyilvánulata volt, melynek kioltása által kialudt volna a nemzeti jellem. — Ugy a csak mostanában beállott gyors szellemfejlődési korszakban, midőn a nemzetek egymást az értelem és együttartás fegyvereivel akarják meghódítani, szellemi életünk fenntartásához, jellemünk megőrzéséhez s közművelődésünk kellő előléptetéséhez szükséges, hogy megyéket alapítsunk az irodalom terén, hogy a vidéki lapok vidékeik számára bizonyos szellemi önkormányzatot vívjának ki, mely főbb feladatain kívül addig is, míg a valóságos megyei önkormányzat bekövetkeznék, ennek hiányát pótolni igyekezzenek.

KUBINYI LAJOS.

Válaszfelirati javaslat a legmagasabb királyi leiratra.

A képviselőház 9-es bizottmánya f. hó 14-én terjeszté elő a válaszfelirati javaslatot.
 A javaslat 48 pontból áll.
 Lapunk szük köre nem engedvén azt egész terje-

delmében közölni, csak a lényegesebb pontokat, s az összesnek érthető kivonatát adhatjuk.

A javaslat, a jogfolytonosság tetteles elismerését, s ennek folytán a felelős magyar miniszterium kinevezését s a törvényhatóságok alkotmányos helyreállítását ismételve kérelmezi.

A törvényhozási jog — ugymond a javaslat — legszebb alkotmányos joga a nemzetnek. Fontos és üdvös az országra nézve, ha nem létezhetik más törvény, mint a melynek alkotásába az ország is beleegyezett. De hogy e jog valóság legyen, mulhatlanul szükséges, hogy az ekkép alkotott törvények végrehajtsanak és megtartassanak mindaddig, míg azokat az alkotmányos törvényhozás a rendes uton el nem törli, vagy meg nem változtatja. Ha a végrehajtó hatalomnak joga volna a törvényhozás rendes útján alkotott törvényeket végre nem hajtani, azok erejét felfüggeszteni, rendeletekkel cserélni fel, s a törvényt és alkotmányt mindaddig függőben tartani, míg a rendes törvényhozás azokat meg nem változtatja, akkor magát a törvényhozási jogot is valósággal a végrehajtó hatalom gyakorolná, vagyis a törvényhozás és végrehajtás tetteles ugyanazon hatalom kezében volna. Felséged az absolutismust fenntartani, ugy hisszük, nem akarja. Már pedig a törvényhozó és végrehajtó hatalomnak ily egyesítése, még ha ideiglenesen történik is, valóságos absolutismus. — Nem ilyen jogfolytonosság az, melyet az alkotmányos elv, a törvények s a királyi hitlevelek és fejedelmi eskük megalapítottak. A valóságos jogfolytonosság nemcsak a törvények alkotásának módjára, hanem azok megtartására és végrehajtására is egyaránt kiterjed.

Azt mondja a legmagasabb királyi leirat, hogy Felséged „épen azért, mert a koronázást nem tartja egyedül ünnepélyes szertartásnak, tartózkodik oly törvényes határozmányok helyreállításától, melyek sértetlen fenntartását esküjével erősíteni vallásos hite és lelkiismeretének sugallata egyiránt tiltja.“

De Magyarország alaptörvényei szerint nemcsak a koronázott király van kötelezve a törvények és az alkotmány megtartására, hanem minden uralkodó, ki az örökösödési törvény szerint a trónra lép, már koronázás előtt is köteles arra. E köteleesség nem egyedül a királyi hitlevelekben és koronázási eskün alapszik, hanem össze van az költe az öröklési joggal. Az 1790—91. évi III. törvény azt mondja, hogy Magyarország örökös királyát a hat hónap alatt teljesítendő koronázás előtt is illetik mindazon jogok, melyek az országnak alkotmány szerinti kormányzására vonatkoznak. A törvény tehát e jogokat egyenesen az alkotmány megtartásához kötötte. Maga a sanctio pragmatica pedig, különösen a III. czikk 1-ső §-ában azt rendeli, hogy ő Felségednek utódai Magyarország s a hozzákapcsolt részek törvényesen megkoronázandó királyai, az ország törvényeit sértetlenül meg fogják tartani.

Ha ez közjogilag nem így állana, ha a fejedelem csak a koronázási eskü letétele után tartoznék teljesíteni az előbb alkotott törvényeket, akkor minden trónváltásnál egy oly időköz állana be, melyben a törvények ereje egyedül az uralkodó akaratától függene, minden trónváltásnál ujra kellene szerződnie az uralkodóval, s egymást váltanák fel időnként az alkotmányosság és absolut uralkodás. A mit mi Felségedtől kérünk, nem azon királyi eskünél fogva kérjük, melyet megkoronázásakor leteend, hanem kérjük azon ünnepélyes alap-szerződésnél fogva, mely a trónöröklésnek szakadatlan folytonosságát és alkotmányunk sértetlen fenntartását egyaránt biztosította; kérjük azon szent és sérthetetlen eskünél fogva, melyet Felséged elődei és ősei ezen alkotmányra letettek.

A királyi hitlevelnek törvény szerint a koronázás előtt kell kiadatnia, s abban a fejedelem ünnepélyesen igéri a már alkotott, s az ezután országgyűlésileg alkotandó törvények megtartását. A magyar közjog szerint csak a koronázott király szentesíthet törvényeket addig tehát, míg a koronázás meg nem történt, jogilag az eddigi törvények állanak fenn, s a czélbavett változtatások csak a koronázás után emelkednek törvény erejére. Ha tehát Felséged az eddigi törvényeket tetteles el nem ismerne, az új törvények pedig koronázás előtt sem tetteles, sem jogilag még nem léteznek: a koronázás előtt már kiadandó hitlevelnek tárgya sem lenne.

A felelős ministerium és a megyei rendszer nincsenek egymással ellentétben, s megállhatnak együtt, de csakis együtt állhatnak meg czélszerűen. Ugyanez áll a

körletekre és városokra nézve is, melyekre maga a l. m. k. leirat sem terjeszti ki fentebb érintett észrevételeit.

Hivatkozva tehát mindazokra, miket válaszfeliratunkban a felelős miniszterium kinevezését, a megyék, kerületek és városok alkotmányos hátóságának visszaállítását illetőleg előadtunk, újabb is kérjük Felségedet, hogy ezek iránti kéréseinket kegyelmesen teljesíteni méltóztassék.

A felelős kormány szükségességét a történetből merített példákkal bizonyítja a felirati javaslat. Felhozza, hogy a törvények megsértésével vádolt magyar kormányfőnök soha sem vonattak felelősségre s nem büntetettek meg; illetőleg, hogy soha sem lőn teljesítve az országgyűlések azon kívánata, hogy a hűllen s a törvény ellen vétkező kormányfőnök vad alá helyeztesse nek. E részben hivatkozik a felirati javaslat az 1823-1825 években történtekre. Azon tanácsadók, kik a Felséget tévutra vezették, nem csak hogy meg nem büntetettek hanem még kitüntetésben részesültek.

A testületi kormányrendszerről azt mondja, hogy az lehetlenné teszi az egyes kormánytagok felelősségét, ellenben mellette az történelmi, hogy sokan a rossz tanácsadók eljárását az Uralkodó sórhellen személyének tulajdonítják, s így ez kénytelen fedezni azt, a mi büntetendő, — így tehát sértve van a nemzet jogérzete.

A mi az országgyűlés kiegészítését illeti, a felirati javaslatban megjegyzés foglaltatik a kir. leirat azon részére, melyben az van mondva, hogy Fiume s az 1848-dik V. törvényekben említett területeknek az országgyűlésre való meghívása akkorra halasztatik, midőn Magyarország és Horvátország államjogi viszonyai rendezve lesznek. A felirati javaslat kiemeli, hogy a bánági határvidék s a csajkások kerülete nem tartozik Horvátországhoz s így azoknak az országgyűlésre való meghívása már most megtörténhetnék.

Az elítéltek megkegyelmezését, mely a királyi leiratban a koronázás utáni időre helyeztetik kilátásba, e második felirati javaslat ismételve kéri, hivatkozván a Felségre atyai szívére s arra, hogy a szenvedőknek megszabadulásukig minden percig igen keservesen esik.

Országgyűlési tudósítások.

A 9-es bizottmány felirati javaslatát márczius 14. gróf Andrássy Gyula bemutatván, Csengery Antal felolvassa. A javaslat zajos helyesléssel fogadtatott.

Több erdélyi képviselő benyújtja megbízó levelét. Siklósy Károly válaszára megsemmisítették.

Az elnök Deák Ferencz nagy hazánkfűnek az ülés fölfüggesztése alatt — a kisújszállásiak által küldött egy aranyfuttatásos vörös bőrbe kötött nyolczadrét könyvecskét nyújtott át a ház éljenzése között, mely a kisújszállásiak nyilatkozatát tartalmazza.

Bars- és Nyitra megye a megyék visszaállítását sürgetik.

A kérvényi bizottmányba választottak: b. Kemény Gábor 160, Geduli Lajos 83, Tolnai Károly 72, Jendrassik Miksa 70, Ghicz Ignác 66, Tisza Lajos 66, Bónis Sámuel 64, Miletics Szvetozár 63, Sárközy József 62, Lukács Bódog 59, b. Vay Lajos 59, Szaplonczay József 57, gr. Ráday Gedeon 56 és Trefort Ágoston 55 szavazattal. Szavaztak összesen 216-an.

A felirati javaslat tárgyalására f. hó 19-e tüzetik ki. A folyó hó 15-i ülésben a nemzetiségi kérdések tárgyalása ügyében egy indítvány olvastatik fel, — mely kinyomatni rendeltetik.

Vélemény a szarvasmarha-tenyésztés emelésének érdekében.*)

A szarvasmarha-tenyésztés hanyatlása okainak legfőbbike kétség kívül az, hogy a földmívelési rend-

*) A szepesmegyei gazd. egylet állattenyésztési szakosztályának dolgozata.

TÁRCSA.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

VII.

A puszta ház.

(Folytatás.)

— Most jó férjem engedj szolani a ritka jelemű Pálhoz, hogy megköszönjem áldozatkészségét; jer ide kedves hazám! fogadd el meleg kézzorításomat, mint barátságom szent jelét.

— Kegyelmes asszonyom — felelt meghajolva * Pál csókokkal borítva el a herczegnő bársony szép kezét — te elhalmozasz jóssággal, barátságod, mint a babérkoszoru megdicsőít, fölmagasztal, pedig én csak keresztényi kötelességemet teljesítem.

— Többet, többet vágott szavába Tökölly, te mindent tevé, mindent áldozál, a mit csak korlátolt helyzetben lehetett, te építéd saját kezeiddel tengeri kövekből e pusztá házat, hogy az elemek viszontagságaitól megóvj, s midőn az óhcség, eme rémes szörnyeteg bekopogtatott a letipott király ajtaján: te ajánlád, hogy

szér újabb időkből úgy szólván egészen megváltoztatván, — a marhatenyésztés mégis nem ezen rendszerhez alkalmazottan, hanem mindig a régi rendszer szerint, vagyis a mostani megváltozott viszonyokhoz képest egészen fonakul üzetik.

A marhatenyésztés általában csak egy ígéret gyarapodást vagyis hasznót és nyereséget, ha a marha bőven és czélszerűen takarmányoztatik, — mert ha a marhának csak az élet fentartására szükséges adag szolgáltatik ki, az ugyan élni, de gyarapodni s hasznót hozni nem fog; — hasznót csak azon takarmány eredményezvén, mely a fentartási adagon felül adatik a marhának. —

Ha már ezen általános elvet szem előtt tartva, a régebbi és jelen földmívelési rendszerket vizsgáljuk, azt találjuk, hogy annak sokkal inkább lőn megfelelve az előbbi, mint sem a jelen időben; különösen a kisebb s parasztgazdaságoknál csak nem általánosan divatozó gazdasági rendszerénél. — Ugyan is:

A még nem oly régen általánosan divatozott három nyomásos gazdaságnál, a harmadrészen hagyott tiszta ugar a többi közös legelőterekkel együtt a marhának nyáron át bő vagy legalább elegendő táplálékot nyújtott, hogy a marha nyáron át meg ne fogyjon életben, erőben. A teletés ugyan többnyire szalmán történt, minthogy a gazdaság két harmadrészen leginkább kalászos növények természetek; de a bőven termelt szalma szecskává aprítva, — a rosta alóli silányabb gabonaszemekkel s polyvával, — utóbb pedig, midőn különösen a kisebb városokban csaknem minden házban pálinkakazánok állítottak be — moslékkal megjavított, úgy hogy a marhaállomány telben mint nyáron semmi fogyatkozást nem szenvedett. —

Midőn azonban időjártával a tiszta ugar burgonya ültetéssel mindinkább megszorított, — az addigi közös legelőterek is a tagosítások után felosztatván, nagyrészt eke alá kerültek s az ekkép megszorított legelőhöz aránylag a legelőmarha száma le nem szállított, — midőn továbbá a kicsinybeni pálinkafőzés megszűnése után a nem csak ugaron, hanem kalászos növények helyett is termelt burgonya többnyire eladatván, ezen megváltozott rendszer következtében az erőben megfogyott földek sem szemre, sem szalmára kielégítő termést nem adtak: — marha télen át is kevésbé bőven tartatik s ha télen át gyarapodnék is, nyáron a megszorított legelőn bizonyosan megfogy s elsatnyul. —

Ezek által azonban a választmány egy általában nem szándékozik a mult időkből három nyomásos rendszernek visszaállítását ajánlani; mi a jelen körülmények között a nélkül sem eszközölhető; — de még kevésbé tartható fen a jelen gazdasági rendszer a nélkül, hogy különösen az alsóbb osztályú földmívelő, kinél az leginkább divatos, tönkre ne jusson. —

A választmány tehát tekintve az elébe terjesztett marhatenyésztési feladatát, annak megoldását elérhetőnek csak úgy véli: ha

a) minden egyes községben kellő legeltetési rend hozatik be; miszerint minden évben a marhaszámhoz képest a szükséges legelő kijelöltessek; vagy ha ez

nem lehetséges. — a legelő marha száma a legelő nagyságához s minőségéhez, valamint az egyes birtokok kiterjedéséhez képest meghatározatassék. —

b) Ha az ugynevezett ugarföldnek legalább egy részén nem eladásra szánt burgonya, hanem takarmánynövények, különösen lóhere természetik mi által, a netaláni ugar legelőn, úgy a téli takarmányozásban is megeshető fogyatkozás pótolható s a takarmánykészlet nevezetesen nagyobbítható. Mi már most is egyes községekben, valamint némely nagyobb birtokokban igen jó sikerrel gyakoroltatik.

c) Ha a közép nem csak a mondottokról, hanem arról is kellő felvilágosítatik, mikép a marhatenyésztésből haszon nem a marhaszám nagyságától hanem annak czélszerű és bő takarmányozásától feltételeztetik; — mely részben a miveltebb osztálybeli gazdák is igen gyakran vétkeznek, — holott mindenki felfoghatná, hogy például a két darab marhának szükséges fentartási takarmány-mennyiség csak egy hozhat hasznót, ha az termelő takarmánnyal pótoltatik, vagy két marha helyett csak egynek nyujtatik. —

A földmívelő népek e részbeni felvilágosítása leginkább az által eszközölhetőnek, ha az egylet e tárgyról, t. i. takarmánytermesztéséről. — a takarmánynak mahatartás által értékesítéséről, valamint a marhatartás gyakorlati főbb elveiről, úgy szinte a czélszerű legeltetési rendszeréről is, egészen népszerűleg irandó értekezésnek jutalom melletti összeállításával valakit megbízván, ezen értekezést két nyelven. németül és tótul kinyomatná s a községnek kiosztatná. — Ezen irat alapját tekintve, legczélszerűbb volna azt kérdések s feleletekben vagy is beszélgetés formában összeállítani; — mint például a „Wohlbethen Bauer Fűrtől”. —

Azonkívül a választmány a marhatenyésztés előmozdítására javasolja: hogy jövőben ne annyira egyes marhadarabok a kiállításoknál, mint általában a marhaállomány az igyekvő gazdáknál — kiállításán kívül is megjutalmazassék. — Ugy szintén, hogy a kitűnő tenyészállatok szerzése azáltal is serkentessék, hogy az ily kitűnő tenyészállatot (különösen bikát) szerző községek az egylet által lehetőleg jutalomdíjakkal segittessenek fel. — (Gazd. Lapok.)

Közli: Korponay Ágoston.

LEVELEZÉS.

Unghból. Unghvár, márczius 12. Megjártuk az idővel úgy, mint reményeinkkel, kevés derült napok után most már oly mogorva idő állott be, a mellett piszkos, sáros, mint csak a már rég megunt közel mult idő volt; kevés derült napok után ismét elborult a láthatár, esik mindig és sár van, — felülről aluiról hull ránk a piszok, mintha mindig a Bak égi jel alatt mozognánk, pedig most a Rákban vagyunk s tán azért van, hogy mennyit előre, kétszer annyit hátra haladunk, legjobb esetben egy helyben vagyunk; — tagadhatatlan, hogy a holdnak is nagy befolyása van időjárásunkra, valamint van az állat- és növényvilágra is, reményeink is a holddal fogynak és növekednek, azzal a különbséggel, hogy töltött nem tudjuk megérni, — így vannak most a hitelezők is, kik adósságaik teljes kielégítését nem tudják elérni, mert mikorra a fizetés lehetővé vált, új kamat s perköltségek nőttek, s e miatt a tőke mindig marad — van sok adós, akinek csak egy gondolatja van, hitelez-

— Kegyelmes asszonyom! — rebegé érzellemmel Pál — földi ödvömet neked köszönhetem, te újra feltárod elő tem a boldogság paradicsomát, honnan Ali Goel száműzött és kiűldözött, s mégis a fájdalom viharja cikázik át keblemen, ha rá gondolok, hogy titeket el kell hagynom . . . talán örökre! . . .

— Nyugodjál meg jó barátunk, viszonzáa herczegnő; reád fényesebb pálya vár hazádban, mint e pusztában idő előtt elhervadni, áldozd fel tehát e kisebb fájdalmat azon végtelen gyönyörűt, midőn hazádat oly hosszú száműzetés után s szerető családodat oly sok szenvedés után, viszont látod karjaid között, oh ez égi kéj, mindenséggel felér! . . . Siess, menj, repítsen a szerelem anyyala, kalauzoljon a jó ég!

— Főnséges nő, legyen a te akarodod szerint — mondá édes-bús ünneplésséggel Pál vitéz.

— Így szerettek hallani, szilárdan férfias nyugalommal, mondá nyájasan némi bánatos árnyalattal Zrinyi Ilona; de egy szent és nagy fontosságú kérelmem van hozzád, talán utolsó ez életben. Jó Pálom, ha kitombolatad nőd s gyermekeid körében a találkozás és egyesülés határtalan örömet, ha kipihentet iszonyu uti fáradaimaidat, menj el Eszterházy nádorhoz, kérd őt örök szövetségünk nevében: legyen gonja szülőitlen árváimra, vesse közbe magát s működjek oda, hogy gyermekeim rangjuk és nevékhöz méltó nevelésben részesüljenek . . . aztán keresd fel te is őket, vigasztald az elszigetelt idegen világban atyai meleg szavakkal . . . képezd szívóket és lelkeket mentori bölcsességgel, hogy melto uno-

zójét kijátszani, adósságát nem fizetni, s e célra minden lehetőséget elkövet, ha nem használ a kérés, a szép szó, hozzáfog a fenyegetéshez, sőt a nyomorgatáshoz is — s ha mindez egy ízben nem használ, előveszi előlőrlő a simogatást, itatást, a mint azt az opportunista javallja, ezer módokat és alakzatokat alatt, mogorva, vagy mosolygó arczzal mindig csak egy célt nyomoz, egy eredményt, a nem fizetést akarja elérni; — mert hiában, nehéz idők járnak, pénzünket kiperéselik a Steueramtok, soha eléggé nem dicsérhető erély- és buzgósággal.

Igy aztán nem csuda, ha magunk is követeljük azt, mivel mások tartoznak, de minden barbarságunk mellett is, még mindig a szép szónál vagyunk, inkább hajlongunk, mint mereven állunk, s hogy e múltélt is kényelmesebben tehessük, lehánytuk a szük magyar nadrágokat, s kuztunk plundrát bővet, mert hiában, az opportunista időszakában élünk; ha már mindenhol szoritanak, legalább önmagunk ne sinorozzuk magunkat, — az okos ember az időjárásból öltözködik, és sokan e tekintetben már annyira qualificalódtak, hogy arczzbrüket is az időhöz alkalmazva, megbocskorosították, mire nem viszi az embert a korszelleme, az opportunista?

Az abaujiak vigasztalódhatnak, mert Török János urambátyám az unghmegyeieket is megtisztelte egy Rédesi-féle névtelen ismeretesirányu czikkel, a személyes opportunista itt is nyilatkozik a hazai opportunista fellett, — kinek a hajója sülyed, maga is sülyed vele.

Minthogy pedig az élet is édes-keserűvel vegyes, az én levellem sem maradhat el egy kis édes utóíz nélkül, — műkedvelő-társulatunk a szó szoros értelmében diszlik, s dicsérotére mondhatom, hogy nem uralkodik benne kasziszszellem, nem válogatjuk már a személyeket, hogy kiknek társaságában tegyünk jól, előkelő és kevésbé előkelő, gazdag a szegénynevel versenyeznek a jóczél előmozdításában, mert hiszen, neveléses is volna csak azért nem adni a köldusnak egy krajczárt, vagy nem emelni fel a nyomorból, mert tán egy nem kasztunkbeli szegényebb ember is azzal már azt tette, vagy tenni akarja. — Tegnap a „Falusiak” tömött ház előtt adatott oly praecisioval, miként azt jobban bármely jeles szintársulat sem adhatta. — Roykoné-Hodoly Laura urhölgy s Eöry Ilka kisasszony, a derék Hlavathy József, Jónás Józseffel valóban babérokat arattak, — felvonások közben Lám Karolin kisasszony zongorakíséret mellett szép dalával lepte meg a közönséget, aratván nemcsak tapsokat, hanem virágbokréttakat is, kívánjuk neki, hogy kijelölt szép pályáján mindig tapsok kíséreljék, virágok ékítsék, s a boldogság ezer nemecinek teljes virágcsokrában gyönyörködhessek, árva jelenétől hálasabb jóvendőjében.

Ujdonságok.

* *Abaujban* a hatóságilag felszólaltott gazdasági-egylet visszaállítását szándékoznak kérelmezni. Reméljük is, hogy az engedély annál bizonyosabban megadatik, mert ez időszerint már minden akadálynak megkellett szünnie, mi az egylet üdvös működését ez ideig gátolta.

* *Abauj-vármegyében az ujonczozás* a következő renddel történik. 1) A csereháti járásban A. Metzenczöfön f. hó 19, 20, 21, 22 és 23. napjain; 2) A füzéri járásban Kassán f. hó 26, 27, 28, 29, 30; 3) A kassai járásban Kassán april hó 3, 4, 5, 6, 7; 4) A szikszói kerületben Gönczön april hó 16, 17, 18, 19; 5) A gönczi kerületben Gönczön april hó 9, 10, 11, 12, 13 és 14 napjan.

* *Márczius 10-én* általános vihar volt. Igy a többek közt Vác mellett Acsafalván jégeső hullott, ezt mennydörgés követte, miközben a villám a templomba csapott.

* *Bercsényi Béla* tehetséges ifju színész jutalomjátékaul saját darabját választá. Czime ezen sokak által

kái legyenek azon öt fényes nemzetségek, mely fél ezred év óta szerepel a magyar nemzet történelmében . . . meséld el előtök eldödeik örök híru nagy tetteit . . . a hős Frangepánokat, kik másfél millio üldözö tartártól kiragadák IV. Bélát, s Bélában megmenték a vögényészettől Árpád nemzetét; a Báthoriakat, kik fejenedelmi s királyi fibort viseltek, István aranykor hajnalát deríté a roskatag I engyelországra . . . a Rákócziak, kik folytatták Bocskai s Bethlen dicsteljes tetteit . . . a Zrinyiek, e született bajnokok, kik hét ivadékon keresztül egytől egyig a szent hazáért vértettek el . . . meséld el a szigeti hőst, a világtörténelem e csodaszéru eszmény képét, olvasd fel nagy bátyám, az aranytollu költü föllengö felkének zengö teremtményeit, hogy nemesbüljének általa s őseik dicskörübe felemelkedni vágyjanak . . . örizz meg keblöket a nagyravágyás s a hiu fényelgések mételetétől . . . azután mondasd el velök áhitatosan az én „Mi Atyánk”-at, ima közben forduljanak kelet felé, hol a nap felkel, ott áldozott le az ő szüleik szerencsésének csillaga, ott vannak eltemetve elevenen mardosó kinek között egy sivatag koporsóban ott éreznék és élnek az ő emlékeikért . . . igen én imádkozom érettök buzgó álzattal, azzal a vallásos kenetességgel, melylyel csak a szerető anyai sziveket áldotta meg az ég, s mond nekik: nefeledjék a hazát . . . szülőiket . . . s anyai szent áldasomat.

— Felfogom e nemes küldetés horderejét, szölt mély érzelemmel Pál; igen herezegnö, én a te helyetted valék férjed oldalán a pusztában, s a te helyetted

igen dicsért drámának „A kit a világ elítél”. — A jutalomjáték napja kedd, folyó hó 20-a Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— *Zemplénmegye* hölgykoszoruja gróf Andrassy Gyula közkedvességü képviselőt egy koszoroval fogja meglepni. E koszoru arannyal áttört ezüstből készül — és a megye legelső hölgyei által leend a tisztelt grófnak átnyujtva.

— *Az alsó rendü papságnak az adófizetés* által csonkított rendszeres congruája mikénti kiegészítése tárgyában 1858. évi május 13-án kelt rendelet fegfels. jóváhagyással akként módosított, miszerint a birtokbeli javadalomnak ez okból ki puhatolásánál az 1802. és 1806. évi összeírásokban foglalt földjövedelem vétessék ugyan alapul, de a kárpótlandó adóösszeg ezen jövedelem harmadrészét soha tul ne haladhassa. S.

* *A színészet köréből.* Szilágyi S.-A -Ujhelyben csupán operettek és apró vigjátékokat adat. A közönség pártfogása még eddig kielégítő. — *Nyiri György M.-Szigeten* kizárólag drámai játékrende nyitott bérléte. Társulata 26 tagból áll. — *Habay Aradon* f. hó. 12. tállattata fel az Ördög piluláit. — *Bényei és Laczkó* társulata N.-Kanizsán működik dráma-, operette- s népszínművekkel. A közönség igen meg van elégedve ezen társulattal. — *Reszler* még mindig Debreczenben. — *Aradi Gerö Nagy-Váradon* van. — *Szabó és Philippovics* nyilt közönetet szavaznak a györicieknek a pártfogásért. — Egyébként roszul ment dolguk, s csakis az utolsó bérlétre vonatkozik a hálanyilvánítás. — *Csabi* folyvást Egerben van, s leginkább dráma és népszínművekkel mulattatja a közönséget. — *Szöllösi*, a Nyiczkyne édes atyja igazgatói engedélyt nyert egész Magyarországra.

— *A katona-szállásolásból eredő közséj terhek* és veszteségek fedezési módja iránt 1864. évi oct. 27-én kibocsátott kegy. kir. udvari rendelvénybeu elvül kimondott: miszerint a katonaság beszállásából eredő közséj kiadások nemcsak a házbér- és házosztályadó, hanem általában a közséj évi költségvetésébe való felvétel mellett, az egész lakosságra vetendök ki. Azon felmerült kérdésre, vajjon a fentebbi rendszabály csupán a szabad kir. városokra — mint a melyekben a tisztü szálások béreinel legtöbb veszteség mutatkozik, vagy a többi falusi és pusztá közséjekre is kiterjesztendő-e? a magyar királyi udvar cancellária következő utasítást adott ki:

Miután az említett intézkedésnek főczélja: a katona beszállásolásból eredő kiadásoknak kisebb részletekre több teherviselőre való felosztása, és ez által azok viselésébeni könnyítés eszközlése, miután továbbá az 1851-dik évi május 15-ki legf. rendelet 8. §-a szerint a katonaszállások előállításá a közséjeket, minőségükre való különbség nélkül terheli, nincsen ok arra, hogy a katona-beszállásolási teherviselésben a szabad királyi városok és egyéb közséjék közt különbség tétessek. —

A hasonlag szönyegre került katona „beszállásolási alapok” képezésére nézve választottat, hogy miután ezek létesítése a közséjé vagyonekezelést nehezíti, és a beszállásolásból eredő terhek a közséjé kiadásokkal, az évi közséjé költség előirányzatba való felvétel

leszek a szülötlen árváknak is. . . E magas és dicsö megbizatásnak lelkem egész erejéből eleget tenni igyekszem.

— Ugy nyugodt leszek a rengeteg távolban is, mert gyermekeimnek egy jó atyát nyertem, sohajtá Ilona, s most ne késsél, kedveseid aggódná szivrepeve várakoznak reád. Imre búcsuzz el barátodtól örökre, mert ti a siron innen többé nem találkoztok! . . .

— Oh, sohajtá bús lemondással Tökölly; hát megirigyeltétek e pillanatnyi gyönyört is, csak most örültem, hogy pusztá szívvilágomba egy illatos rózsza költözött, már a másik a kedves édes nefelejtis elhagy, de így rendelte az Ur! . . . te barátom kinteljes éjszakámnak derengö holdvilága valál, feljött szerelmem napja neked tünnöd, távoznod kell . . . menj irigylendö boldog zarándok, hosszu számüzetés után ujra látod az édes hont, hol balzsamosabb a lég, illatosabb a tavasz, ragyogóbb az ég, dicsöbb az nép, áldottabb a természet . . . üdvözöld a bérceket s rónákat hol egykor táboroztam és csatáztam . . . a hullámzó folyókat, hol hajóim vitorláztak . . . a népet, melyen uralkodtam, az erdöket, melyből koszorúimat füztem, s az egész nagy országot, melyért most szenvedek . . . ök érteni fognak, hisz szivedben rejlik, az én hangjaim a te ajkaidon lebegnek . . . aztán egy vándor gölya szárnyai alatt küldj egy darab göröngyöt a haza szent földjéből, hogy ez idegen világrészben, e tengerparti siron is keblünkön lebegjen e drága ereklye, mely édesebbé varázsolja más világi örök álmainkat.

és azokkal leendő hasonmódu fedezés által egyszerűben és kevesebb nehézséggel fedezhetök, sem nem szükéses sem nem czélszerü.

— *A párisi uj női divat* a krinolin viseletnek kirivó ellentéte Rövid, testhez simuló ruhák, homlokra hulló hajfürtök s görög izlésü diadem, ezek az uj divatnak főjellegei.

Irodalom.

— *A „Magyarország és a Nagy világ”* címü képes lap legutóbbi száma több sikerült képei közt Horváth Mihály nagy híru történészünk arczképét hozza. — Előfizetési ára ezen jeles képes lapnak apriltól — deczember végeig 6 forint, junius végeig 3 forint. —

— *„A divat”* legolesobb divatlap, mely a hölgyek tetszését mindegyre jobban kiérdemli — szinte szét küldö előfizetési felhivását. Ára félévre diszes mülapplal 2 fr. 50 kr. negyedévre mülap nélkül 1 fr. —

— *„A családi hör”* két kitünö szépségü mülapplal kedveskedik előfizetőinek. — Ára félévre 6 forint, év negyedre 3 forint. —

— *A pesti-hölgy-divatlap*, mely társaival mindig kiállja a versenyt még januártól is szolgálhat teljes számu példányokkal. — Ára félévre diszes mülapplal 4 fr. 30 kr. negyedévre 2 forint. —

Színházi szemle.

— *Szerdán*, márczius 14-én *Rónay Gyula* föllépetül: „A saint-tropezi urnö”, dráma 5 felvonásban. Anicet Bourgois és Dennery után fordította Szilágyi Sándor. — Régi jó darab, mely hatását soha sem veszti el, főkép ha az erősebb szerepek jó kezekben vannak; ma e tekintetben leginkább Takács Emes ellen van némi kifogásunk, ki a saint-tropezi urnöt alkalmasint Rónayné betegsége miatt játszta el. A t. kisasszony tehetséges színészö s kitartó igyekezettel és tanulmányozással szép jövőt biztosíthat magának, ánde ily erős drámai szerepek még nem bir egészben megfelelni; egyébként hivatása — nézetünk szerint — nem is annyira a dráma, mint inkább a vigjáték körébe vonzza őt; ebben a vidám cseveges s sürge pajzanság már is sajátjai; mig a drámában a helyes hangsulyozás, különösen hovesebb kitöréseknél s a szabályszerü plastica, nem tartoznak tulajdonai közé. — Rónay (Maurice György) kitünöen alakított. Azon jelenetében, midön nejétől a kézhez került szerelmes levél irójának nevét követeli, s Langlois-ék meglepik, az indulat elfojtását s a szinlett jókedvet, — ugyszinte, midön Caussade szemébe mondja, hogy neje nem szereti, a fájdalmas elérékenyülést igaz természetességgel festette; játéka mindvégig művészi volt. Hasonló eredménnyel játszott Takács is (Caussade, Antal). Valóban ily két jeles művészi erő együtt, egy társulatnál sem található. Krasznay (D' Arbel Károly) nem szakszerepét játszta. Horváth (Langlois) és Filippovicsné, ennek neje, jó pár volt. Tóth (D'Auberive gróf) s a többi apróbb szereplök jól játsztak. Az előadás sikerült. — Felvonások közt Zsitkovszki ur aczéluhurokkal ellátott zongoráján Fischer József ur játszott két darabot elég ügyesen, az uj zongora azonban nem igen alkalmas hangversenyekre. — Közönség alig középsszimmal

— *Csütörtökön*, f. hó 15-én Horváth Vincze jutalomjátékaul: „A szent-Iván-éji álom”, másodsor. Üres színház.

— *Pénteken*, f. hó 16-án „Matrozok a földézetén” és a „Pajkos diákok”, operettek. Középsszamu közönség.

Szerkesztői posta.

— *A. I. Pest.* Megkaptá-e levelünket? A programok jönnek-e?

— Isten hozzád te pusztá ház, Isten hozzátok ti pusztá ház nemes lakói! zokogá szivrepeztö fájdalommal Pál vitéz, s kikeresgelte vándorbotját, szerény élelmitáskáját, hogy sulyos szívével örökre távozzék . . . e perczen a borongó néma arab felemelkedett, mindnyájok csodálkozására megszólalt magyarul:

— Nemes kör! akaratlanul tanuja valék e kisszerü lak nagyszerü jelenetének, mert Magyarországon hosszasz ideig táborozván, megtanultam e rokon szép keleti nyelvet . . . végig hallgatám mély érzelmi szenvedéstelek hullámzó játékát a gyötrelmetől a boldogságig, veletek együtt érezek, sirtam és merengtem, mert rég ismerlek titeket; téged Imre láttalak azon fényes napon, midön a budai basa Magyarország királyának kiállott, arany koronával megajándékozott . . . S téged Zrinyi Ilona, a nőnemek gyöngye, Allah remeke csodálatlak a magasságban körülövezeve a hatalom s dicsugáiraival, de ezerszer bámulandóbb fönséges jellemed a bukás eme gyásos órájában, mint az örök ragyogás királya, a nap akkor legnagyobb, mikor a tengerek mélyébe zuhan; oh te a véges föld végtelen sugara, titkos imályom tárgya engedd meg: hogy kebled oltáránál én is bemutatassam igénytelen áldozatomat; ugyanis hü barátotoknak, Pál vitéznek utitársai, kalauza leszek e tévelyítő pusztában, megóvóm őt a veszélyes rablök és vad állatok megrohanásától . . . azután Stambulba megyek magasrangu rokonaimhoz, kiesdve pártfogások és közben-járásokat, és Ali Goelt, ki titeket nyomorra juttatott, Alahra mondom . . . meg fogom boszulni! (Folyt.)

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, március 17-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	78	—	640	—
Kétszeres	4	—	380	—
Rozs	390	—	380	—
Tengeri	250	—	240	—
Árpa	220	—	2	—
Zab	7	—	680	—
Kása	960	—	860	—
Borsó	780	—	740	—
Lencse	720	—	660	—
Bab	1340	—	1320	—
Örlött dara	960	—	—	—
Tatárka	172	—	160	—
Burgonya	12	—	1040	—
Aszuszilva	16	—	15 1/2	—
Szesz itezénként	13	—	—	—
Marhahus fontonként	14	—	12	—
Bornyuhus	18	—	16	—
Sertéshus	52	—	48	—
Vaj itezénként	32	—	—	—
Zsir	36	—	34	—
Szalonna fontonként	—	—	—	—

Kassa, március 17. Rendkívüli időnk jár. A mult csütörtökön virradóra kemény fagy állott be, s egész nap havazott, hideg felszéllel. — Tegnap ismét hideg szél fujt. — Ma borult idő van. A piac igen népes. Az életára egyforma, mint a fennebbi kimutatásból látszik, alig változott.

Eperjes, március 16-án. Buza köblönként 6 frt 40. — 5frt. 80. Rozs 4 frt. 10 kr. — 4 frt. — kr. Tengeri 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Árpa 2 frt 80 kr. — 2 frt. 60 kr. Zab 2 frt. 60 kr. — 2 frt 50 kr. Kása 7 frt 60 kr. 7 ft. 20. Borsó 6 ft. 40. 6 ft. —. Lencse 7 ft 60. 7 frt 20 kr. Bab 7 frt. 60 kr. — 7frt. 20 kr. Örlött dara 12 frt. — kr. 11 frt —. Tatárka 8 frt — kr. 7 frt. 60 Burgonya 1 ft 40, 1 20. Aszuszilva 11 ft. 20. Szesz itezénként (magyar iteze abróncs alatt 30 foku) 18 kr. Marhahus fontonként 10 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 16 kr. Vaj itezénként 50 kr. Zsir 46 kr. Szalonna font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánként 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középlényérlisz 5 frt 60. Rozs középlényérlisz 5 frt. 20

Gölszecs, március 15. — Piaczi árak hivatalos kimutatás szerint következők voltak: Buza köblönként 6

frt 30 kr. Gabona 3 frt 80 kr. Árpa 2 frt 50 kr. Zab 1 60 kr. Tengeri 3 frt 80 kr. Paszuly 6 frt 40 kr. Lencse 6 frt 80 kr. Krumpli 1 frt 20. Vaj itezénként 44 kr. Szalonna fontonként 40 kr. Disznózsir itezénként 36 kr. Gyertya fontonként 32 kr. Széna mázsája 80 kr. Szalma 40 kr. Tojás darabja 1 kr. Szesz itezénként 17 1/2 kr. —

Sorshuzás.

Bécs, március 14-én tartott sorshuzás alkalmával következő számok huzattak **4, 13, 26, 89, 55.** Legközelebbi huzás március 24-én.

Bécsi börze Március 16-rol.

5% Metallique	60 65
Nemzeti kölcson	62.80
Bankrészvény	725.—
Hitelintézeti részvény	139.70
Londoni	102 50
Ezüst	101.70
Arany	4.87

Hivatalos értesítés.

814. s. k. szám, 55(2)2

Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tételik, mikép: miután gr. Stadion Gizellának Aichmann József és neje elleni végrehajtási perben fennebb említett alpereseknél bíróság lefoglalt és összesen 17732 frt. 18 krra. ost. ért. megbecsült, Szikszó város községében telekkönyvi 378. számú ivben foglalt ingatlanok, ezek között egy felszerelt gyógyszerár és az ahozi gyökös magánjog, a mult évi szeptember 13. 2256. sz. a. kelt végzéssel f. évi február 22-re kitézett, s miután f. é. január 9-én 34. szám a. ismét körözött 2. árverésen el nem adattak; ama vagyonok f. é. április 14-én reggeli 9 órakor e törvényszék helyiségében becsáron alól is elfognak adadni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bármikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1866. évi február 28. tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

539. t. k. szám, 56(2)3

Hirdetés.

Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tételik, mikép Herskovits Sámuel baskói lakos felperes részére, Juhász István és neje Hornyák Erzsébet fonyi lakosok s végrehajtást szenvedő alperesek elleni perben fennebb említett alpereseknél bíróság lefoglalt, és összesen 1547 frt. o. ért. megbecsült, Fony községben telekkönyvi 17. számú ivben foglalt ingatlanaira 1866. évi február 28. 539. szám a. hozott végzés folytán megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogantatására 1866-ik évi április 26-ik napja mint első, és 1866. évi május 14. napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tuzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsáron alól el nem fog adadni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs azon ideig bármikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1866. évi febr. 28. tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Arverési hirdetés.

Alólirt tekintetes Abaujmegye főszolgabírája, mint végrehajtó bíró részéről ezennel közzétételik, miszerint Schönaug Mózes g.-bátori lakosnak felperessége alatt, buzitai lakos Vadász András s illetőleg örökösei ellen 22 frt. tartozási összeg és törvényes járuléka erejéig 89. h sz. alatti sommás keresetében, alperesek elmarasz alásával hozott ítélet következtében a megyei törvényszéknek 2525. t. k. sz. alatti végzésével a buzitai 114

t. j. könyvben foglalt s Vadász András nevére jegyzett nemesi zálogbirtok összes részleteire, melyek a 177. h. r sz. a., 154. h. sz. alatti belsőségen épült lakházból és egyéb gazdasági épületekből, a külsőségben pedig a tagosítás bekövetkeztével 14 holdat tevő szántóföldből és 7 ember vágó rétből állanak, s összesen 1405 frotokra becsültettek, — a Zeldmajer Imre örökösei zálogváltási jogaiknak sértetlenül hagyásuk mellett elrendelt kielégítési végrehajtás fogantatásával, a végrehajtási árverés elrendeltetvén, árverési határidőül f. évi március 27-ik és szűkség esetén április 27-ik napjának délelőtti 11 órája a helyszínén Buzita községébe kitézetelt, melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirtnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses ingatlan birtokrész a 2-ik árverésen a leg többet ígérőre becsáron alól is le fog ütletni. Kelt Pólyiban, febr. 28. 1866.

Lehóczky Lajos,
főszolgabíró.

1312. p. sz. 51(2)3

Hirdetmény.

Mint hogy a folyó évi január 8-áról 82. sz. a. végzés által elárvereltetni rendelt, Lánczy József csödtömögéhez tartozó homrogdi ingatlan javak az első árverésen el nem adattak, ez okból a fennebbi végzéssel f. évi március 27-ére a helyszínére kitézett 2-dik árverési határidőnek megtartása ismételve köztudomásra hozatik.

Abaujmegye törvényszéke, Kassán, március 8-án 1866.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

1743. sz. 61

Arverési hirdetés.

Folyó évi március 24-én d. e. 11 órakor a város udvarház terében a városi „Arany csillag” nevű épületben bolt és két szoba, egy háló szoba, egy konyha, 1 kamara, 1 laszin és 3 pinczéből álló lakosztály 3 egymást követő évre 300 o. é. frt. kikiáltási ár mellett közárverés útján ki fog béreltetni.

Írásbeli ajánlatok f. évi március 23-ig fogadtatnak el.

Az árverés megkezdése előtt az e részbeni szándékozók 10%-nyi bánatpénzt tartoznak az árverelő bizottmány kezéhez letenni.

A kibérlési feltételek a hivatalos órákban a városi számvevőségénél megtekinthetők.

Kelt Kassán az 1866-dik évi március 16-án tartott tanácsülésből.

Magán hirdetések.

Haszonbér.

Megyebeli Szakaly helységében egy 436 holdnyi tagosított birtok, lakóházzal, malom és korcsmáltatási joggal haszonbérbe adandó; értesítést ad Juhász Mihály fővöl. Kassán főutca 183. sz. a.

Hirdetmény.

A kassai társalgási egyesület az alapszabályoknak a n. m. magyar kir. helytartó tanács intézménye értelmében leendő módosításra íránt f. évi március 25-én d. e. 11 órakor az egyesület nagyteremében rendkívüli közgyűlést tartand, mi az alapszabályok értelmében ezennel közhírré tételik.

Kassán, 1866. évi március 16-án.
Koleszár Mihály,
igazgató.

30 mázsa lóhere-mag

van eladó alólirtnál, ungh-megyebeli K.-Szelmencz községében, u. postaállomás Szürte, mázsánként az ára 25 frt. o. é. A venni kívánczók személyesen vagy bérmentes levél által alólirtnál bővebb felvilágosítást nyerhetnek.

K.-Szelmencz márcz. 12-én 1866. **Zombory Albert.**

Elveszett erüstneműek.

Krasznik-Vajdáról új év táján elveszett egy ezüst asztalkészlet, hosszas négyszögű fekete, bőr tokban, mely két zárral volt ellátva. Volt benne: 12 kés, 12 há-

A n.-sárosi mülalom részvény-társulat

ez évi rendes közgyűlése f. év április 5-én, délután 3 órakor fog szab. kir. Eperjes városa tanácstermében megtartatni. Targyalandók: 1. Az igazgató-választmány jelentése. 2. A számadást vizsgáló bizottmány jelentése. 3. Egy választmányi tagnak választatása. 4. A választmány díjazása. 5. A számadást vizsgáló bizottmány választatása. 6. Mindazon indítványok tárgyalása, melyek az alapszabályok értelmében egyes részvényesek által tételnek.

A közgyűlési elnök.

Biztosítási jelentés.

A „Hungaria biztosítobank” című magyar biztosító intézet alólirt ügynöksége ajánlja magát tüz biztosítások eszközzésére, nevezetesen a) mindennemű épületek és gyárak, valamint azok beltartalma b) bútorok, áruk, ingóságok és marhaállományok c) szabad ég alatt, csűrökben s más épületekben tartott mezei terményekre nézve.

A „Hungaria biztosítobank” jelentékeny összeköttetéseivel fogva azon kedvező helyzetben vagyunk, miszerint minden érték összeget a legjutányosb feltételek mellett biztosíthatunk.

Az elvek, melyek eme vállalat eljárását vezérlik, már is nagy mértékben megszerzék az újabb hazai intézet részére a közelismerést, melyet részemről is pontos és igazságos eljárás által igazolni és jövöre is lehetőleg emelni komoly feladásom lenn.

Tuzkárak köztudomás szerint a leggyorsabbau megtérítetnek.

Ungvárt, március 14-én 1866.

57(2)3 **Az ungvári ügynökség Molnár János.**